

UCHWAŁA

Prezydium Krajowej Rady Narodowej
z dnia 9 stycznia 1947 r.

o ustaleniu przepisów, dotyczących organizacji wewnętrznej, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

Prezydium Krajowej Rady Narodowej postanawia — na podstawie art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym (Dz. U.R.P. Nr. 53, poz. 302), zmienionego dekretem z dnia 14 maja 1946 r. (Dz. U.R.P. Nr. 23, poz. 149), oraz uchwały Krajowej Rady Narodowej z dnia 22 listopada 1946 r. — ustalić

przepisy dotyczące organizacji wewnętrznej, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym według załącznika do niniejszej uchwały.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Załącznik do uchwały
Prezydium K.R.N. z dn. 9.1. 1947 r.

PRZEPISY

dotyczące organizacji wewnętrznej sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

I. Przepisy ogólne.

§ 1.

Celem Komisji Specjalnej jest wykrywanie śladów przestępstw, wymienionych w art. 1 Dekretu o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym (nazwanego w dalszym ciągu niniejszych przepisów w skrócie „dekretem”). Dla wykonania swych zadań Komisja Specjalna utrzymuje jak najbliższy kontakt ze społeczeństwem.

Komisja Specjalna informuje społeczeństwo o swych zadaniach i wynikach pracy za pośrednictwem prasy i publicznych ustnych sprawozdań.

§ 2.

Komisja Specjalna i jej organa (Biuro Wykonawcze, Delegatury) stosują w postępowaniu odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego ze zmianami, wynikającymi z niniejszych przepisów.

§ 3.

Komisja Specjalna i jej organa nie rozpoznają spraw przeciw nieletnim, którzy w chwili popełnienia przestępstwa nie mieli ukończonych 17-tu lat życia.

§ 4.

Komisja Specjalna, Biuro Wykonawcze i Delegatury Komisji Specjalnej kierują sprawy z aktem oskarżenia do właściwych sądów lub przekazują je właściwemu prokuratorowi.

Komisja Specjalna, nie kierując sprawy na drogę postępowania sądowego, może po przeprowadzeniu dochodzenia, w wyjątkowych wypadkach uakazać umieszczenie sprawcy w obozie pracy, jeżeli zachodzą warunki z art. 10³ dekretu.

§ 5.

1) Obwiniony może korzystać z pomocy obrońcy. W toku postępowania przygotowawczego w stosunku do obrońców stosuje się przepisy art. 94, 213 i 271 k.p.k., przy czym zezwolenie przewidzianych w tych artykułach udzielają członek Biura Wykonawczego lub Przewodniczący Delegatury.

Udział obrońcy nie jest dopuszczalny tylko na posiedzeniach Komisji Specjalnej lub jej organów.

2) Obwiniony może w toku dochodzenia żądać przedstawienia mu zarzutów i dowodów przeciw niemu skierowanych (art. 80 k.p.k.).

II. Komisja Specjalna.

§ 6.

Prezydium Krajowej Rady Narodowej mianuje Przewodniczącego Komisji.

§ 7.

Prezydium Krajowej Rady Narodowej powołuje spośród członków Komisji zastępców przewodniczącego w liczbie nie przekraczającej trzech.

§ 8.

Przewodniczący kieruje całokształtem prac Komisji i sprawuje ogólny nadzór nad jej organami.

§ 9.

Przewodniczący Komisji Specjalnej a) przedstawia Prezydium Krajowej Rady Narodowej kandydatów na dyrektora i członków Biura Wykonawczego i wnioski o ich odwołanie,

b) rozpoznaje skargi na czynności członków Komisji Specjalnej, Biura Wykonawczego i Delegatury.

§ 10.

Przewodniczący Komisji Specjalnej może przekazywać swe uprawnienia Dyrektorowi Biura Wykonawczego. W razie przeszkody w urzędowaniu przewodniczącego Komisji Specjalnej, wszystkie jego uprawnienia przysługują jego zastępcy.

§ 11.

Komisja Specjalna zbiera się przynajmniej raz w miesiącu. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów przy udziale Przewodniczącego lub jednego z jego zastępców oraz co najmniej 4-ch członków Komisji. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 12.

Uchwała Komisji wymaga:

- 1) przedstawienie Prezydium Krajowej Rady Narodowej projektu budżetu Komisji,
- 2) przedstawienie Prezydium Krajowej Rady Narodowej projektu zmian niniejszych przepisów o wewnętrznej organizacji, sposobie urzędowania i trybie postępowania Komisji Specjalnej,
- 3) ustalenie zasadniczych kierunków działalności Komisji oraz wydawanie w tym zakresie odpowiednich zarządzeń Biura Wykonawczego i Delegatury,
- 4) powołanie i odwołanie przewodniczących i członków Delegatury stałych i czasowych,
- 5) tworzenie nowych Delegatur Komisji Specjalnej,
- 6) ustalenie tekstu ślubowania dla członków Biura Wykonawczego, przewodniczących i członków Delegatury oraz wszystkich innych pracowników Komisji Specjalnej i jej organów,
- 7) rozpoznanie spraw przedelawionych Komisji przez przewodniczącego Komisji.

§ 13.

A) Komisja Specjalna w komplecie trzyosobowym wyznaczonym przez Przewodniczącego rozpoznaje:

- 1) wnioski Biura Wykonawczego i Delegatury dotyczące skierowania sprawy do obozu pracy przymusowej i orzeczenia przypadku przedmiotów wymienionych w art. 10³ Dekretu,
- 2) zażalenia na postanowienia w przedmiocie środków zapobiegawczych, zastosowanych przez organa Komisji,
- 3) prośby o przedterminowe zwolnienie z obozu pracy,
- 4) sprawy nadania biegu prośbom o ulaskawienie,
- 5) wnioski o wznowienie umorzonoj śledztwa, prowadzonego poprzednio przez Komisję Specjalną,
- 6) prośby o odroczenie lub przerwę wykonania osadzenia w obozie pracy przymusowej na okres dłuższy od sześciu miesięcy,
- B) Uchwały Komisji Specjalnej zapadają większością głosów.
- C) Z posiedzenia Komisji sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący oraz protokolant, powołany przez przewodniczącego spośród pracowników Biura Wykonawczego.

Orzeczenie Komisji, wydawane na podstawie art. 10³ Dekretu, podpisuje przewodniczący oraz członkowie składu orzekającego.

D) Członek Komisji, który w danej sprawie prowadził dochodzenie nie może być członkiem kompletu orzekającego.

§ 14.

A) Prośby o odroczenie i przerwę wykonania osadzenia w obozie pracy przymusowej rozpoznaje Dyrektor Biura Wykonawczego, który udzielić może odroczenia lub przerwy na okres do sześciu miesięcy. Dłuższego odroczenia lub przerwy udziela Komplet wymieniony w § 13.

Postanowienia Dyrektora Biura Wykonawczego lub Kompletu Orzekającego są ostateczne.

B) 1) Prośby o przedterminowe zwolnienie wniesione przed upływem czasokresu określonego w art. 10³ ust. 3, Dyrektor Biura Wykonawczego pozostawia bez rozpoznania i zawiadamia o tym proszącego.

2) W razie odrzucenia prośby o przedterminowe zwolnienie przez Komplet Orzekający (§ 13 p. 3) ewentualną ponowną taką prośbę, Dyrektor Biura Wykonawczego pozostawia bez rozpoznania, zawiadamiając o tym proszącego, jeżeli ponownie prośbę wniesiono przed upływem dwóch mie-

słęcy od dnia odrzucenia poprzedniej próby, chyba, że szczególnie okoliczności przemawiają będą za przedstawieniem próby. Kompletowi Orzekającemu.

III. Biuro Wykonawcze.

§ 15.

Biuro Wykonawcze jest organem wykonawczym Komisji Specjalnej.

Na czele Biura Wykonawczego stoi Dyrektor.

§ 16.

Dyrektorem Biura Wykonawczego jest zastępca Przewodniczącego Komisji Specjalnej.

Zastępców Dyrektora Biura Wykonawczego wyznacza Prezydium Krajowej Rady Narodowej na wniosek Przewodniczącego Komisji Specjalnej, a to 1-ko zastępcę spośród członków Komisji Specjalnej, dalszych spośród członków Biura Wykonawczego.

§ 17.

Członków Biura Wykonawczego powołuje Prezydium Krajowej Rady Narodowej na wniosek Przewodniczącego Komisji.

§ 18.

Dyrektor Biura Wykonawczego

1) kieruje pracą Biura Wykonawczego i przewodniczy na jego posiedzeniach,

2) mianuje pracowników Biura Wykonawczego i zatwierdza powołanych przez Przewodniczących Delegatury pracowników tych Delegatur,

3) ustala zasięg terytorialny i wzajemny stosunek Delegatur, utworzonych dla miast, będących siedzibą województwa, dla innych większych miast lub pewnych okręgów administracyjnych do Delegatur wojewódzkich.

4) ustala organizację wydziałów Biura Wykonawczego, podział na sekcje, uprawnienia kierownika Wydziału i Sekcji oraz wydale przepisy wewnętrznego urzędowania organu Komisji Specjalnej, dotyczące prowadzenia sekretariatu i ksigowości, trybu komunikowania się, urlopów i t. p.,

5) występuje o nadanie do wiadomości lub przekazanie spraw, prowadzonych przez organa sądowo-sledcze, prokuratorskie, bezpieczeństwa publicznego lub przez inne władze,

6) zleca prowadzenie dochodzeń członkom Biura Wykonawczego,

7) kieruje do Prokuratur i Sądów sprawy, w których dochodzenie prowadzi Biuro Wykonawcze,

8) zatwierdza postanowienia o zastosowaniu lub przedłużeniu do 3-ich miesięcy aresztu (art. 171 k.p.k.), powzięte przez członka Biura Wykonawczego oraz postanowienia o umorzeniu dochodzenia, prowadzonego przez Biuro Wykonawcze.

Uprawnienia powyższe Dyrektor Biura Wykonawczego może przekazać swym zastępcom.

§ 19.

Przy Dyrektorze Biura Wykonawczego urzęduje sekretariat prezydium.

§ 20.

Biuro Wykonawcze dzieli się na następujące Wydziały:

I. Wydział Ogólny (administracja ogólna, budżet),

II. Wydział organizacyjny - Inspekcyjny (organizacja i kontrola pracy Delegatur, sprawy personalne),

III. Wydział Karny (przygotowanie spraw na komplety orzekające, wykonywanie orzeczeń, kontrola obozu pracy),

IV. Wydział walki ze spekulacją.

W miarę potrzeby mogą być tworzone inne Wydziały lub dokonane zmiany w organizacji dotychczasowych. Na czele każdego Wydziału stoi Naczelnik Wydziału, powołany przez Dyrektora Biura Wykonawczego.

§ 21.

Do zakresu działania Biura Wykonawczego należy w szczególności:

1) wykonywanie postanowień Komisji,

2) opracowywanie projektu budżetu Komisji,

3) przygotowanie projektów przepisów organizacyjnych, rozkazaniowych i wewnętrznego urzędowania,

4) koordynacja pracy Wydziałów Biura Wykonawczego i w miarę potrzeby tworzenie nowych Wydziałów,

5) rozpatrywanie spraw przedstawionych przez Dyrektora Biura Wykonawczego.

§ 22.

W razie dostarczenia sprzyjających dopełnieniu przepisów, należących do właściwości Komisji Specjalnej, uchyleń i braków w organizacji lub funkcjonowaniu władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, Biuro Wykonawcze — o ile nie znalazło podstaw do skierowania sprawy na drodze postępowania sądowego lub skierowania winnych do pracy przymusowej — zawiadamia o swych sprostowaniach właściwe władze naczelne. Zawiadomienie może nadto zawierać opinie Biura Wykonawczego o istnieniu potrzeby wydania odpowiednich zarządzeń i zawieranie wniosków o zawiadomienie, co do wydanych zarządzeń.

§ 23.

Biuro Wykonawcze odbywa swe stałe posiedzenia przynajmniej dwa razy w miesiącu pod przewodnictwem Dyrektora Biura Wykonawczego lub jego zastępcy przy udziale co najmniej 7-miu członków Biura Wykonawczego.

§ 24.

Biuro Wykonawcze korzysta z uprawnień wymienionych w art. 11 i 12 Dekretu.

§ 25.

W dochodzeniach zleconych przez Dyrektora, Biuro Wykonawcze w składzie Dyrektora i jego zastępcy albo Naczelnika Wydziału, wyznaczonego przez Dyrektora, jako Przewodniczącego i 2-ich członków Biura Wykonawczego, każdorazowo wyznaczonych przez Dyrektora Biura, rozpoznaje:

1) wnioski członka Biura Wykonawczego o przedłużeniu tymczasowego aresztu na okres ponad 3 miesiące (art. 172 k.p.k.),

2) zażalenia na zastosowanie środków zapobiegawczych lub umorzenie dochodzeń, przy czym zażalenia te uwzględnia lub postanawia przedstawić Komisji Specjalnej wraz ze swą opinią,

3) zażalenia na wszczęcie śledztwa,

4) wnioski członka Biura Wykonawczego o przedstawienie Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawy do obozu pracy i o orzeczenie przepadku (art. 10³). Wniosek musi odpowiadać wymogom art. 379 k.p.k.

5) wnioski członka Biura Wykonawczego o zarządzenie sprzedaży w drodze przetargu przedmiotów zajętych w czasie dochodzeń, a ulegających szybkiemu zepsuciu lub zniszczeniu, (art. 163 k.p.k.),

6) wnioski członka Biura Wykonawczego o zarządzenia w przedmiocie dowodów rzeczowych w wypadku umorzenia dochodzenia (art. 250 k.p.k.),

7) wnioski członka Biura Wykonawczego o zawiadomienia i opinie wymienione w § 22.

§ 26.

Członek Biura Wykonawczego, delegowany przez Dyrektora Biura Wykonawczego na lustrację lub celem załatwienia zleconych spraw w Delegaturze, ma prawo wydawać na miejscu zarządzenia, które są dla Delegatury wiążące.

§ 27.

Postanowienia §§ 37, 38, 39, 40, 41, 42 i 43 niniejszych przepisów mają odpowiednie zastosowanie do Biura Wykonawczego i jego członków.

IV. Delegatury.

§ 28.

Delegatura jest organem wykonawczym Komisji Specjalnej i Biura Wykonawczego. Zadaniem jej jest wykrywanie i ściganie przestępstw, wymienionych w art. 1 Dekretu, a przede wszystkim przestępstw godzących w interesy życia gospodarczego.

Polecena Komisji Specjalnej i Biura Wykonawczego są dla Delegatury wiążące.

§ 29.

Dla każdego Województwa tworzy się 3 — 5 osobową Delegaturę.

Na czele Delegatury stoi Przewodniczący. Dla miast, będących siedzibą województwa, dla innych większych miast lub pewnych okręgów administracyjnych (powiatów) mogą być tworzone oddzielne Delegatury.

§ 30.

Dla załatwienia pewnych określonych spraw można powołać Delegaturę czasową.

§ 31.

Przewodniczący Komisji Specjalnej może skierować członka Biura Wykonawczego do czynności w Delegaturze stałej lub czasowej. Członek Biura Wykonawczego jest wówczas Przewodniczącym Delegatury.

§ 32.

Przewodniczący Delegatury stałej lub czasowej na czas przeszkody w urzędowaniu ustanawia jednego z członków Delegatury swym zastępcą. Jeżeli zastępstwo ma trwać dłużej niż 7 dni, Przewodniczący zawiadamia Dyrektora Biura Wykonawczego o wyznaczeniu zastępcy.

§ 33.

Przewodniczący i członkowie Delegatury mogą być w każdej chwili odwołani przez władzę mianującą.

§ 34.

Delegatura w składzie Przewodniczącego lub jego zastępcy i 2-ich członków Delegatury rozpoznaje:

1) wnioski przewodniczącego lub członka Delegatury o przedłużeniu tymczasowego aresztu na okres ponad 3 miesiące (w trybie art. 172 K.P.K.),

2) zażalenia na zastosowanie środków zapobiegawczego lub umorzenie dochodzeń, przy czym zażalenia te uwzględnia albo postanawia przedstawić Komisji Specjalnej wraz ze swą opinią,

3) zażalenia na postanowienie o wszczęcie śledztwa

4) wnioski przewodniczącego lub członka Delegatury o przedstawienie Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawy do obozu pracy i orzeczenia przepadku (art. 10³). Wniosek musi odpowiadać wymogom art. 379 k.p.k.,

5) wnioski przewodniczącego lub członka Delegatury o zarządzenie sprzedaży w drodze przetargu przedmiotów zajętych w toku dochodzeń, a ulegających szybkiemu zepsuciu lub zniszczeniu (art. 163 k.p.k.),

6) wnioski o zarządzenia w przedmiocie dowodów rzeczowych w wypadku umorzenia dochodzenia (art. 250 k.p.k.).

7) wnioski przewodniczącego lub członka Delegatury o zażądanie od władz sądowo-sledczych, prokuratorskich lub innych, przekazania Delegaturze spraw o przestępstwa należące do jej właściwości, a prowadzone przez te władze.

8) sprawy przedstawione Delegaturze do rozpoznania przez przewodniczącego Delegatury.

§ 35.

W wypadkach przewidzianych w § 22 Delegatura zwraca się do Biura Wykonawczego z wnioskiem o podjęcie interwencji.

§ 36.

1) Postanowienie członka Delegatury o zastosowaniu lub zmianie środka zapobiegawczego winno być zatwierdzone przez Przewodniczącego Delegatury.

2) Na uzasadniony wniosek członka Delegatury, Przewodniczący Delegatury zatwierdza przedłużenie tymczasowego aresztowania o jeden miesiąc (art. 171 § 2 k.p.k.).

§ 37.

Przewodniczący i członek Delegatury mają prawo zastrzymania podręczanego na okres do 48 godzin. Przepis art. 169 k.p.k. stosuje się odpowiednio.

§ 38.

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia wydaje członek Delegatury prowadzący sprawę, a zatwierdza je Przewodniczący Delegatury.

Dochodzenie umorzone może być podjęte na nowo w razie ujawnienia nowych okoliczności (art. 252 k.p.k.).

§ 39.

Po zapadnięciu postanowienia Delegatury o przedstawieniu Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawy do obozu pracy, zmiany środka zapobiegawczego, zastosowanego do podejrzanego, zarządcę może Komisja Specjalna w komplecie przewidzianym w § 13.

§ 40.

1) Zajęta w toku dochodzeń lub uzyskana ze sprzedaży ruchomości gotówkę Delegatura przekazuje bezwzględnie na rachunek Biura Wykonawczego w Narodowym Banku Polskim w Warszawie, jeżeli nie jest koniecznym zachowanie tych samych banknotów lub monet jako dowodu rzeczowego.

2) Zajęte waluty obce, złoto, biżuteria należy odpowiednio zabezpieczyć i przechować do czasu orzeczenia przepadku, a następnie postąpić z nimi w sposób w postanowieniu Komisji Specjalnej określony.

3) Inne ruchomości, zajęte w toku dochodzeń, należy zabezpieczyć w sposób w art. 152 k.p.k. opisany albo przez przechowanie w magazynach Delegatury, Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego albo w depozycie sądowym. Z powyższych czynności należy sporządzić szczegółowy protokół. Po orzeczeniu przepadku (wzrostu nieruchomości należy przeprowadzić ich sprzedaż w drodze publicznego przetargu za pośrednictwem właściwych władz, a uzyskane ze sprzedaży kwoty przekazać na rachunek Biura Wykonawczego w Narodowym Banku Polskim w Warszawie.

§ 41.

1) Akt oskarżenia, podpisany przez członka Delegatury, kieruje do sądu Przewodniczący Delegatury.

W piśmie kierującym akt oskarżenia do sądu Przewodniczący zawiadamia o tym, czy oskarżenie popierać będzie na rozprawie członek Delegatury.

2) Odpis aktu oskarżenia Przewodniczący przesyła równocześnie właściwemu Prokuratorowi Sądu Okręgowego i zawiadamia go o tym, czy oskarżenie popierać będzie na rozprawie członek Delegatury.

3) Przewodniczący lub członek Delegatury składają sądowi pisemnie umoważenie wymienione w art. 10 ust. 2 Dekretu.

§ 42.

Wydruk środka odwoławczego Przewodniczący Delegatury przesyła Sądowi, odnis wydruku, właściwemu Prokuratorowi Sądu, który wedle zastrzyczeń wyrok.

§ 43.

Delegatura może żądać od Prokuratora lub Sędziego Sędzkiego aktu dochodzenia lub Śledztwa — do wiadomości, a nie to nie tłumie biegu postępowania (art. 215 k.p.k.).

Akta takie, w szczególności jeżeli dotyczą osób aresztowanych, należy zwrócić Prokuratorowi lub Sędziemu Sędziemu w możliwie najkrótszym czasie.

Pismo zawierające żądanie udzielenia aktu do wiadomości podpisuje Przewodniczący Delegatury.

§ 44.

Żądanie przekazania sprawy, prowadzonej przez organa prokuratorskie lub władze sądowo - Sędzkie (art. 12 Dekretu) następuje w formie postanowienia Delegatury, które doręczyć należy kierownikowi prokuratury lub władzy sądowo - Sędzkiej.

Ponowne przekazanie sprawy tej władzy, od której sprawę przejęto nastąpić może na mocy postanowienia Delegatury Komisji Specjalnej, zatwierdzonego przez Dyrektora Biura Wykonawczego.

§ 45.

Żądanie przekazania sprawy, prowadzonej przez organa bezpieczeństwa publicznego, Przewodniczący Delegatury

przesyła kierownikowi odpowiedniego organu bezpieczeństwa publicznego.

W razie potrzeby Przewodniczący Delegatury przekazuje sprawę ponownie temu organowi do przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

V. Przepisy końcowe.

§ 46.

W miarę potrzeby organu Komisji Specjalnej powołują Biura Skarg, których siedziby, zakres działania i przepisy urzędowania ustala Dyrektor Biura Wykonawczego lub Przewodniczący Delegatury.

§ 47.

Wszyscy członkowie i pracownicy organów Komisji Specjalnej, przed rozpoczęciem urzędowania składają ślubowanie według tekstu, ustalonego przez Komisję Specjalną.

Ślubowanie to składają:

1) Dyrektor Biura Wykonawczego i jego zastępcy na ręce Przewodniczącego Komisji.

2) Członkowie i pracownicy Biura Wykonawczego oraz Przewodniczący Delegatur — na ręce Dyrektora Biura Wykonawczego.

3) Członkowie i pracownicy Delegatur na ręce Przewodniczącego Delegatury.

Członkowie i pracownicy organów Komisji Specjalnej składają ślubowanie według następującej roty:

„Pomny dobra Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję, że na powierzonym mi stanowisku urzędowym przyczyniać się będę w mym zakresie działania ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i potęgi demokratycznego Państwa Polskiego, któremu wiernie służyć będę.

Ślubuję stać na straży praw obowiązujących w Odrodzonym Państwie Polskim.

Ślubuję obowiązki urzędu mego spełniać gorliwie i sumiennie, polecenia moich przełożonych wykonywać dokładnie, w postępowaniu swoim kierować się zasadami honoru, uczciwości i równości społecznej.

Ślubuję zachować w ścisłej tajemnicy wszystko, o czym się dowiedziałem w czasie lub związku z moim urzędowaniem”.

Odhierający ślubowanie winien ponieść składającego ślubowanie o odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej, grożącej według obowiązujących ustaw za naruszenie obowiązków służbowych oraz o tym, że może udawnić tajemnicę urzędową jedynie na wyraźne polecenie swych władz przełożonych.

§ 48.

Etaty i uposażania Przewodniczącego i członków Komisji Specjalnej, Dyrektora i członków Biura Wykonawczego, Przewodniczących i członków Delegatur oraz wszystkich innych pracowników Komisji Specjalnej i jej organów ustala Prezydium K. R. N.

Członkowie i pracownicy organów Komisji Specjalnej podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej narówni z pracownikami Prezydium K. R. N., o ile z tytułu zajmowanych stanowisk nie podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na podstawie innych przepisów prawnych.

§ 49.

Do prób o młaskawienie należy odpowiednio stosować przepisy art. 564—570 k. p. k., przy czym wymienione tam uprawnienia Ministra Sprawiedliwości przysługują Przewodniczącemu Komisji, a uprawnienia Sada — kompletowi Komisji, przewidzianemu w § 13 niniejszych przepisów.

§ 50.

Wznowienie postępowania, zakończonego postanowieniem Komisji o skierowaniu sprawcy do pracy przymusowej, może nastąpić przy odpowiednim zastosowaniu przepisów zawartych w art. 600—604 i 607—612 k. p. k., przy czym wymienione tam uprawnienia prokuratora przysługują Biuru Wykonawczemu i Delegaturze.

Wznowienie umorzonych śledztwa może nastąpić na wniosek Biura Wykonawczego lub Delegatury w warunkach przewidzianych w art. 613 k. p. k.